

ת"ד 2804/12/2013 - מדינת ישראל נגד משה פריב

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 13-12-2804 מדינת ישראל נ' פריב
בפני כב' השופט שרת קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

משה פריב

הנאשם ע"י ב"כ עו"ד צרפת'

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו גرم תאונת דרכים וחבלה של ממש, בגין פתיחת דלת בחוסר זהירות, עבירה על תקנה 80(א) לתקנות התעבורה, בקשר עם סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 13.1.17, בשעה 09:00 Uhr, נаг הנאשם ברכב חולון, ברחוב אילת, הגיע בסמוך לבית מס' 15 ועצר רכבו במקום חניה המיועד לרכב נכה. הנאשם פתח את דלת הרכב מבפנים ובחוץ ברכב קטנו שנסע בסמוך לרכבו, חסם דרכו וכתוצאה מהפגיעה, נפל הרוכב לכביש ונחבל חבלה של ממש - שבר בכתף יד שמאל וכן, ניזוקו כלי הרכב המעורבים.

הנאשם כפר בכל המיחסים לו בכתב האישום.

מטעם המאשימה, העידו העדים הבאים:

עד תביעה מס' 1 - פיטרו טובי, רוכב הקטנו המעורב, מטעמו הוגש המסמכים הבאים:

ת/1 - תמונות, ת/2 - תעוזות רפואיות,

וכן הוגש בהסכמה המסמכים הבאים: ת/3 - הودעת נאשם, ת/4 - תרשימים

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד והוגשה הודעת העד המעורב במשפטה, שסומנה נ/1.

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

להלן גרסת המאשימה, כעולה מכתב האישום, עדותם של עדי התביעה והראיות שהוגשו:

הנאשם חנה את רכבו כمفופט לעיל, כאשר על פי ת/1, ניתן לראות כי הרכב חונה במרחק ניכר מהדרכה הימנית, תוך שהוא בולט לłużת נתיב הנסעה.

הנאשם פתח לפטע את דלת הרכב, מבלי לנתקו באמצעות צהירות כלשהם ופגע בקטנווע, שנסע בסמוך לרכב הנאשם ולשמאלו ובו נהג, כאמור לעיל, עד תביעה 1.

ע"ת 1 החליק ונפל לכਬיש וכתוואה מנפילתו, נחבל חבלה של ממש, שבר בכתף שמאל, שהצריך ניתוח והשתלת פלטינונות לשם איחויו.

העד נחקר והשיב כי ניסה לסתות שמאלה על מנת לנסתות ולהחמק מהදלת הפתוחה, אך הדלת נתפסה ברגלית הנוסע ולכן, נפל. עוד טען העד כי הייתה תנוצה רבה של מכוניות ואוטובוסים במקום ולכן, לא יכול היה לסתות יותר מדי שמאלה.

כעולה מעדות העד, תמונהו רכב הנאשם במקום התאונה צולמו על ידי חברו, איל פלס, אך ב"כ הנאשם הסכימה להגשת התמונות, ללא חקירותו הנגדית של עד זה.

להלן גרסת הנאשם, כעולה מעודותו בבית המשפט:

הנאשם עצר את רכבו במקום המתואר בכתב האישום ו לדבריו, פתח את דלת הנהג כ-15 ס"מ בלבד, כיוון שהיה לו חם.

הנאשם העיד כי הבחן ברכוב המערבי מרחק של כ-20 מטרים, כאשר הוא משתולל על הכביש ונוסע ב"זיגזגים".
לטענת הנאשם, הרוכב פגע בקצה הדלת.

דין והכרעה

לאחר שבחןתי ראיות הצדדים, שמעתי עדויותיהם וסיקומיהם, לא נותר ספק בלבוי, כי הנאשם אחראי לגורם תאונת הדריכים המתואמת בכתב האישום.

עדותם של עד התביעה המערבי, עשתה עלי' רושםאמין ביותר, הן בנוגע לאופן קרות התאונה והן בנוגע למצבו הרפואי לאחריה.

לא מצאתי כל תימוכין לטענת ב"כ הנאשם, בדבר סתיירות בעדות עד התביעה.

ማידך, עדותם של הנאשם לא עשתה עלי' רושםאמין כלל ועיקר. במהלך עדותו, לא הישיר הנאשם מבטו לעבר בית המשפט, הביט מטה בעת שהסביר לשאלות בחקירה נגדית והתנהגוו הצביעה על חוסר נוחות בולט.

כמו כן, סתר עצמו הנאשם באשר לאופן קרות התאונה, כפי שיפורט להלן.

בהתודעה במשטרה, מסר הנאשם כי עצר את הרכב במקום, על מנת לשוחח בטלפון הניד.

מעין ב-ת/1, עולה כי רכבו של הנאשם חנה במרקח ניכר מהՃרכה הימנית, תוך שהוא בולט אל תוך נתיב הנסעה הימני.

עוד מסר הנאשם במשטרה, כי דלת הרכב הייתה פתוחה, כ-20 ס"מ בלבד וזאת כ-20 דקות עובר לתאונה, שכן היה לו חם.

משנשאל על ידי החוקר, מדוע לא פתח אם כר, את החלון, השיב "לא יודע" - ראה ת/3 עמוד 2.

לעומת זאת, בעדותו בבית המשפט, טען כי לא פתח את החלון, כיון ש"האוטומט של החלון לא עבד באותו רגע" - ראה עמוד 9 לפרטוקול, שורות 8-7 ומשנשאל מדוע לא מסר זאת לחוקר, טען הנאשם כי אינו מדבר טוב עברית - ראה שורה 15, זאת כאשר גם מהודעתו במשטרה וגם מעדוותם בבית המשפט, ברור כי הנאשם שולט היטב בשפה העברית.

אין ספק כי כאמור לעיל השפעה על המשקל שיש לייחס לכל עדותו של הנאשם.

מכאן, שאני דוחה טענת הנאשם לפיה המעורב "זג茲" עם אופנו וסתה לעבר הרכב הנאשם וקובעת כי התאונה אירעה כמתואר בכתב האישום.

רשលנותו של הנאשם נובעת גם מהאופן בו חנה את רכבו, במקום חנית נכה ובמרקח ניכר מהՃרכה הימנית, תוך שהרכב בולט לתוך נתיב הנסעה.

בנוסף, אני מקבלת עדות עד התביעה בנוגע לחומרת החבלות שנגרמו לו כתוצאה מההתאונה, לרבות העובדה כי נדרש לניחוח בגינן.

לאור כל האמור לעיל, הנני קובעת כי המאשימה עמדה בנטל הנדרש ממנה בבית המשפט פלילי, הוכיחה אשמת הנאשם מעבר לכל לספק סביר ולכן אני מרשיעה את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כי סיון תשע"ד, 18 יוני 2014, במעמד הצדדים